

PÄÄKIRJOITUS

Useammin kuin kerran tutustuessani itselleni uuteen geologiseen aihepiiriin tarkemmin, olen tullut yllätetyksi, positiivisesti. Mikään ei ole yleensä sitä, mitä ulkokuori antaa ymmärtää, eikä varsinkaan yksinkertaista. Lähempi tarkastelu tekee asioista siis mielenkiintoisempia, jos toki myös mutkikkaampia.

Anna kadunmiehelle kuivahtanut saven pala-
nen ja kysy, onko se hänestä mielenkiintoinen? No ei varmasti! Voit antaa sen myös geologille ja saatat saada saman vastauksen. Kuitenkin, omakohtainen kokemus osoittaa, että esimerkiksi niin tylsän näköinen pieni bentoniitin pala voi muuttua pitkäksi vulkaanis-sedimentologiseksi tarinaksi. Melkoinen pamaus on ollut sekin purkaus tai purkauksien sarja, joka on ollut muodostamassa esimerkiksi Clay Spur Bed -nimelläkin tunnettua korkealaatuista bentoniittiesiintymää Pohjois-Amerikassa, mistä tuota kissanhiekankin tärkeää osasta ”louhitaan”.

Tuhkakerrokset voivat kertoa tuhansia tarinoita maapallon historiasta. Tässä Geologin numerossa sivutaan joitain niistä Seppo Vuokon artikkelissa dinosaurusten sukupuutosta (s. 154–165). Lehden takakannessa SGS tiedottaa seuraavan kuukausikokouksen ajankohdasta, jolloin saamme kuulla esitelmän hieman tuoreemmasta tuhkapilviepisodista, kun Heidi Soosalu Eestistä saapuu paljastamaan Islannin tulivuorten salaisuuksia. Molempiin aiheisiin liittyy läheisesti myös edellä mainittu asioiden mutkikkaus.

Kadunmiehelle pitäisikin antaa valokuva tulivuoresta, tulesta ja tappurasta tuhkapilven pimentäessä taivaan, eikä esitellä sitä tuhkaa ämpärissä mielenkiintoisimpana asiana maailmassa. Visuaalinen ärsyke on kuitenkin se, mikä ihmisiä yleensä kiinnostaa. Tieteellisistä julkaisuista puhuttaessa sanoman perillemeno kiteytyy usein siihen, onko asia kuvattu graafisesti hyvin ja selkeästi. Toki tekstinkin selkeys ja johdonmukaisuus on tärkeää ja ulosantiin kannattanee panostaa aina. Oppi-isämme ovat osanneet töpeksinnän tässä jo ammoin. Tästä aiheesta voit lukea Aku Heinosen jutusta sivuilta 148–151. Ongelmaa voisi verrata esimerkiksi kahdeksikon kirjoittamiseen. Symbolin on oltava suht’koht pystyssä ja pallojen edes etäisesti lähellä toisiaan, jotta viesti luvusta välittyy oikein.

Syyseditoinnein,

HEINI LAINE
Päätoimittaja